

gen Nytte kan faae af Jernbanen, før den kommer til Holbæk; det er navnlig hele DdsHerred og en stor Del af Skippinge Herred, og jeg kan gjerne sige Evinninge og den nærmeste Omegn, der efter min Mening ikke vil faae nogen Nytte af Banen, før den kommer til Holbæk. Evinninge ligger jo $2\frac{1}{4}$ Mil fra Holbæk. Jeg tror ogsaa, at, hvis Banen bliver ført saa langt Syd paa, vil dette forringe dens Indtægt; thi det er ganske vist, at, naar Noget kommer f. Ex. Nord fra til Evinninge, vil han heller reise til Holbæk, om det ogsaa er lidt længere, da det er en god Vej, end han vil tage f. Ex. til en Station ved Syvendekjøb, hvor der er mindre gode Veie, og som ligger mere affides, hvortil kommer, at man ogsaa vilde faae saa meget længere at kjøre paa Banen, og det er min fulde Overbevisning, at Størsteparten, ja maaste de Fleste vilde foretrække at tage til Holbæk hellere end at tage til denne Station. Hvad der egentlig bragte mig til at stille denne Forespørgsel, var en Udtalelse, der forleden Dag, da vi havde en anden Forespørgsel for i Anledning af Jernbanesagen, fremkom fra den høitærede Minister. Ved denne Leilighed udtalte Indenrigsministeren, at det var berettiget at føre den Bane, der den Gang var Tale om, opad mod Horns Herred. Den ærede Minister udtalte sig saaledes: „Det staar for mig saaledes efter Alt, hvad der er passeret, at naar det kan ske uden at forlænge Linien — og den længste Linie her vil ikke derved blive længere — saa har Horns Herred et Krav, der ikke uden videre kan afvises, naar der ikke foreligger nogen aldeles bestemt Grund til at maatte fornegte det“. Denne Ministerens Udtalelse billiger jeg ganske. Jeg tror, at det er fuldt berettiget at lægge en Bane opad mod Horns Herred, naar der ikke kan være Tale om, at dette Herred paa en eller anden Maade kan faae en Bane, som det bedre kunde være tjent med; men, naar det er berettiget at lægge Banen opad mod Horns Herred, saa finder jeg

det ligesaa fuldt berettiget at drage Banen henimod Evinninge, saaledes at DdsHerred og en Del af Skippinge Herred ogsaa kunne faae noget mere Nytte af Banen, end de ellers vilde kunne faae. Jeg vil her tillade mig at lægge Vægt paa, at der ikke kan være Tale om, at DdsHerred eller de Egne, som her omhandles, nogensinde senere vilde kunne faae nogen Jernbane; thi det var Noget, der aldrig kunde betale sig, at lægge en Bane ind til DdsHerred alene. Dette er en Sag, som jeg for min Part ikke vilde arbejde for; at arbejde for Noget, som man tror ikke kan svare Regning, kunde jeg aldrig være med til. Derimod antager jeg, at hvis Banen kunde faae en saadan Retning, at disse Egne kunne blive noget delagtiggjorte i dens Goder, vilde det kunne betale sig, saafremt det kunde ske, uden at større eller høiere Hensyn derved krænkedes. Hvorvidt der er saadanne at tage Hensyn til, veed naturligvis den høitærede Minister bedre end jeg; jeg kan ikke indse, at der skulde være saadanne, og jeg tror, at de Hensyn, der bør tages til de vedkommende Egne, som der her sigtes til, ere ligesaa berettigede; thi naar man skal bygge en Bane, anser jeg det for fuldt berettiget at tage Hensyn til de lokale Omstændigheder, forsaavidt det kan lade sig gjøre uden at skade andre Hensyn. Hvad nu Terrainet angaar, da veed jeg, at den høitærede Minister er ligesaa godt kjendt med Egnen som jeg, men jeg taler heller ikke uden Erfaring, da det er min Fødeegn; jeg har levet der i mange Aar og færdedes meget deromkring, og jeg skal da sige, at Terrainet er det mest udmærkede, der kan tænkes at bygge en Bane paa. Den Strækning, jeg sigter til, er et fladt og jævnt Land, hvorimod den sydlige Del, hvor det er paatænkt, at Banen skal ligge, er et mere bakket og ujævnt Terrain. Der kommer her Noget i Betragtning, som jeg tror vil gjøre, at den sydlige Banes Trafik ikke vil blive saa god som ønskeligt. Der strækker sig nemlig fra Løvenborg til Mørke en meget stor Torvemose — jeg kan ikke saa nøie sige,